

тряхъ за най высокото съвършенство на благородно съобщение и цивилностъ. — Е, Бевлане, рече единъ отъ тѣхъ, нѣма ли да ся напуснешъ отъ жрицѣтъ на слънцето ?

— Никога, отговори той. Ще чакамъ десетъ мѣсеца, или и десетъ години, за да ѣмъ придобыйъ; никой другъ не ще извърши това.

— Не си злочестъ, дѣртъ-шомако, учителката ще ти помогне да имашъ търпѣніе.

— Ще ти отрѣжжъ языкътъ, Артуре, рече той, съ нискъкъ гласъ къмъ момъка, като му кивнѣе че азъ бѣхъ при тѣхъ.

Зехъ тогазъ да приказватъ за коніе, за кучета и за жени. Желателно нѣщо щѣше да е ако бы нѣкога да присѣтствувахъ невидимо жени на такъвъ единъ разговоръ, който става между мъжіе слѣдъ единъ доста весель обѣдъ; тамо шѣхъ да видятъ точно степенътъ на нашето благо нравіе и колко сме достойны за довѣріето имъ ! Не казвамъ че азъ съмъ безгрѣшенъ ; но както мыслихъ онзи разговоръ прѣминѣе границытъ на всяко шегуваніе ; защото всичко докачихъ, всичко осквернихъ смѣящецъ ся, изобщо не остана ни еднажъ женѣ безъ да ѣе прикачатъ нѣщо. Моята отхрана, колкото и не съвършенна ако да ѣмъ прѣдположимъ, вдѣхнахъ ми е чувства на почитаніе който всякога за длъжностъ считамъ да ги пазѣмъ и въ срѣдъ най-живо веселіе. Не съмъ подражалъ никога тѣзи млади момцы, на които